NOWI PROFESOROWIE

Miło nam poinformować, że 11 maja br. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Andrzej Duda, trojgu naukowcom z Uniwersytetu Zielonogórskiego nadał tytuły profesorów:
prof. dr hab. Bogumiła Tarasiewicz z Instytutu Muzyki (Wydział Artystyczny) otrzymała tytuł profesora sztuki
prof. dr hab. inż. Adam Wysokowski z Instytutu Budownictwa (Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska) otrzymał tytuł profesora nauk inżynieryjno-technicznych
prof. dr hab. Mirosław Dudek z Instytutu Fizyki (Wydział Fizyki i Astronomii) otrzymał tytuł profesora nauk ścisłych i przyrodniczych

Na Uniwersytecie Zielonogórskim pracuje 1023 pracowników naukowych, w tym 343 pracowników samodzielnych (profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych) i 486 doktorów.

Prof. dr hab. Bogumiła Tarasiewicz

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE PROF. BOGUMIŁY TARASIEWICZ

śpiewaczka i muzykolog – jest absolwentką Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie śpiewu solowego Ewy Werki i Bożeny Karłowskiej oraz muzykologii na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu pod kierunkiem prof. dra hab. Jana Stęszewskiego. W 1999 roku uzyskała kwalifikacje I stopnia w dziedzinie wokalistyki w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, a w roku 2012 stopień doktora habilitowanego sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej wokalistyka na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. W 2020 roku decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymała tytuł profesora sztuki.

Jest uznaną interpretatorką XIX i XX-wiecznej liryki wokalnej. W swoim dorobku ma kilkaset koncertów, w tym wiele recitali. Występowała w b. ZSRR, Niemczech, Francji, Szwajcarii, Włoszech, Watykanie, na Litwie, w Czechach, Austrii i Wietnamie. Nagrała m.in.: trzypłytowy album *Zygmunt Noskowski – Complete Songs* (Acte Prèalable 2018) będący światową premierą tego repertuaru, *Cykle wokalne Modesta Musorgskiego* (DUX 2008), *Stanisław Niewiadomski – Pieśni* (Polskie Nagrania MUZA 2007), *Pieśni dla dzieci Witolda Lutosławskiego* (Polskie Nagrania MUZA 2006) oraz *Pid obłaczkom jawir pochyleny* z pieśniami łemkowskimi (Lubuskie Biuro Koncertowe 2005). Jako śpiewaczka podejmuje zadania naukowe dotyczące interpretacji dzieł wokalnych. Jest autorką monografii *Modest Musorgski – cykle wokalne. Od analizy do interpretacji artystycznej* (Poznań 2011), wielu artykułów dotyczących tej tematyki oraz redaktorem publikacji *Muzyka wokalna. Dzieła, wykonawstwo, konteksty* (Poznań 2008).

W swojej działalności naukowej szczególnie wiele uwagi poświęca zagadnieniom emisji głosu w mowie i śpiewie. Wypracowała autorską metodę kształcenia głosu, którą jako spójną koncepcję przedstawiła w publikacji *Mówię i śpiewam świadomie* (*Universitas*, Kraków 2003). Tę pozycję wydawnictwo uznało za bestseller (wielokrotne wznowienia i nakład ponad 12 000 egzemplarzy). Uczestniczyła w kilkudziesięciu konferencjach, w tym w wielu między-

narodowych. Prowadziła warsztaty z techniki wokalnej i mistrzowskie kursy zarówno ze śpiewu klasycznego, jak i śpiewu białego.

Jej pasją jest wokalistyka w różnych stylistycznych odmianach. Od wielu lat zgłębia tajemnice głosu ludzkiego i zajmuje się kształceniem wokalnym. Jest cenionym nauczycielem akademickim, związanym z zielonogórskim środowiskiem akademickim od 1990 roku. Jako konsultant wokalny współpracuje z Chórem kameralnym UZ *Cantus humanus*. Była trenerem wokalnym drużyny Urszuli Dudziak w *Bitwie na głosy*, telewizyjnym show, prezentowanym kilka lat temu w II programie TVP. Wypromowała trzech doktorów. Współpracuje z wiodącymi uczelniami artystycznymi w Wietnamie (Hanoi, Ho Chi Minh, Thanh Hoa), prowadząc *master class*.

Od 1998 roku prowadzi Lubuskie Biuro Koncertowe, którego jednym z głównych obszarów działalności są cykliczne koncerty edukacyjne dla dzieci i młodzieży. W tym zakresie jej firma należy do najprężniej działających w kraju. Rocznie organizuje blisko 4 000 koncertów. Jest inicjatorką wielu artystycznych inicjatyw (m.in. Uniwersyteckich Koncertów Kameralnych ARS LONGA, Uniwersyteckich Wieczorów Wokalnych).

Jest jedynym w Polsce etnomuzykologiem zajmującym się tradycyjną muzyką polskich Łemków, m.in. autorką obszernej monografii *Wesele łemkowskie – obrzęd i muzyka. Tradycja a współczesność* (Legnica 2009), współautorką dwujęzycznej polsko-łemkowskiej publikacji *Śpiwanky Baby Olhy/Pieśni Babci Olgi* (Legnica 2010) oraz redaktorem tomu *Łemkowie – wczoraj, dziś, jutro…* (Legnica 2011).

Za swoją działalność otrzymała Srebrny Krzyż Zasługi, Medal Edukacji Narodowej oraz dziesięć nagród Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prywatnie od ponad trzydziestu lat jest żoną Rafała Ciesielskiego i mamą Dobrochny. Uwielbia morze, a jej największą pasją są kwiaty i ogród.

Prof. dr hab. Mirosław R. Dudek

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE PROF. M.R. DUTKA

urodził się w 1956 r. w Trzebiatowie (woj. szczecińskie). W 1980 roku ukończył studia dzienne z fizyki teoretycznej na Uniwersytecie Wrocławskim. Pracę magisterską wykonał i obronił w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego pod kierunkiem prof. dr hab. Andrzeja Pękalskiego. W 1986 r. został doktorem nauk fizycznych w specjalności fizyka teoretyczna. Doktorat wykonał i obronił w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego również pod kierunkiem prof. dr hab. Andrzeja Pękalskiego. W 1998 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie fizyki, specjalność fizyka teoretyczna w Instytucie Fizyki Teoretycznej, Uniwersytetu Wrocławskiego. Do 2000 r. był zatrudniony w Instytucie Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego (1985-1986 etat asystenta, 1986-2000 etat adiunkta) a od 2000 r. uzyskał zatrudnienie na etacie prof. nadzw. najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, a od 2001 roku na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Odbył dwa długoterminowe staże naukowe (postdoc) w Instituut Lorentz voor Theoretische Natuurkunde w Leiden w Holandii (1986-1987) oraz w Chimie Theorique, Institute de Catalyse, CNRS, Lyon we Francji (1996).

Działalność badawcza prof. Mirosława R. Dudka bardzo mocno związana jest z fizyką statystyczną i jej metodami, badaniami układów magnetycznych, badaniami przejść fazowych, zjawisk dyfuzji, rezonansu magnetycznego, badaniami metamateriałów mechanicznych, badaniami i syntezą nowych materiałów i nanomateriałów funkcjonalnych, zagadnieniami związanymi z degradacją materiałów. Dodatkowo stosował metody analizy statystycznej do badań struktury sekwencji DNA, ewolucji kodu genetycznego i dynamiki populacji. Ostatnie lata to głównie badania w zakresie nanotechnologii.

Od 2019 r. jest kierownikiem projektu „Laboratorium inżynierii badań materiałowych". Jest on realizowany w ramach Regionalnej Inicjatywy Doskonałości. (Partnerem w tym projekcie jest Wydział Mechaniczny UZ). W latach 2019-2022 na to przedsięwzięcie wydziały WFA i WM otrzymają z MNiSW dofinansowanie w wysokości prawie 12 mln zł, z czego około 8,5 mln zł na najnowocześniejszy sprzęt badawczy.

Prof. Mirosław R. Dudek jest autorem/współautorem 96 publikacji naukowych. Indeks Hirscha h=15 wg bazy Web of Science. Wypromował 5 doktorów.